

4. Ребуха Л. З. Готовність вчителів-гуманітаріїв до профорієнтаційної роботи у закладах загальної середньої освіти. Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Педагогічні науки, 2022. №1(349). Ч.1. С. 185–194.

5. Hryniouva M., Khannanova O. Профорієнтація як шлях до успішного професійного самовизначення особистості. *Українська професійна освіта. Ukrainian professional education*, 2018. №3. С. 34–43.

Василь Баранюк,
аспірант кафедри соціальної роботи та
менеджменту соціокультурної діяльності,
Тернопільський національний педагогічний університет
Науковий керівник:
Ольга Сорока,
доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри соціальної роботи та
менеджменту соціокультурної діяльності,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТЕАТРАЛЬНОЇ ОСВІТИ НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ

Одним із проявів збагачення змісту духовного життя суспільства є формування його специфічних структур в окремих регіонах України відповідно до тих давніх традицій, які в них побутували, формування на цій основі інфраструктури соціокультурної сфери та культурних потреб місцевого населення.

Ознакою сформованої системи підготовки фахівців у будь-якій професії завжди є критерій розвитку постулатів шкіл та напрямів, що існували раніше, тому можна сміливо стверджувати, що в Україні була створена своя особлива система, заснована на традиціях української театральної школи. Разом з тим, не можна залишити поза увагою той факт, що ця система підготовки має низку характерних особливостей, однією з яких є регіональний контекст.

Підготовка майбутніх акторів залежить від багатьох взаємопов'язаних дисциплін, які є дуже важливими для становлення їх у професії, а також для постійного саморозвитку. Прикладом може слугувати підготовка майбутніх акторів на кафедрі театрального мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. Особливістю підготовки є створення особливої інтегративної моделі, такого собі навчально-мистецького комплексу, який сягає корінням до театральної педагогіки у «Березілі» Леся Курбаса [5]. Відомий драматург мріяв про «нового» актора: «Це буде розумний арлекін. Так само освічений, як і митці інших мистецтв, який буде себе вільно почувати в тій сфері виїмкового відчуття і думання, з якої народиться мистецтво ХХ століття. Він зможе остаточно переконати сучасного глядача» [2, с. 42].

Будь-яка театральна школа (і не тільки театральна) являє собою життєздатний організм, що постійно розвивається. Цього можна досягнути лише за умови створення злагоджено працюючого педагогічного колективу – «команди однодумців». Підготовку майбутніх акторів у ТНПУ ім. В. Гнатюка здійснюють професіонали, «театральні практики», кращі актори та режисери Тернопільського національного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка, серед яких Вячеслав Хім'як, Ярослав Лемішка, Олег Мосійчук, Борис Репка, Микола Бажанов та інші майстри сцени.

Теоретична підготовка підкріплюється практичною складовою. Відповідно на основі отриманих знань відбувається формування практичних умінь і навичок, що підкреслює тезу: «без практики ніщо нічого не варте».

На думку Л. Курбаса, «у театральному мистецтві вистава повинна бути поставлена з урахуванням тих законів, щоб вона «дійшла» до глядача, максимально враховувала людську природу сприйняття» [3, с. 159].

Слід зазначити, що студентам у період навчання потрібна велика палітра різних емоційних вражень, які допомагають розширити та збагатити фаховий

світогляд. Найбільш яскравим прикладом для цього є участь майбутніх акторів у театральних фестивалях. Яскравим прикладом є Міжнародний фестиваль «Тиждень молодого театру. Пролог», який проводиться у Польщі. На суд польської аудиторії студенти представили прем'єру вистави «Маленький принц» за твором Антуана де Сент-Екзюпері.

Окрім цього, студенти ТНПУ ім. В. Гнатюка є постійними учасниками «Тернопільських театральних вечорів. Дебют», Міжнародного фестивалю-конкурсу «Україна – це ми!» (номінація «Художнє слово»), Міжвузівського фестивалю-конкурсу акторів-вокалістів (естрадний спів), Всеукраїнського відкритого конкурсу читців імені Тараса Шевченка, I Всеукраїнського відкритого молодіжного театрального фестивалю «Art East2012».

Свідченням успішної професійної підготовки майбутніх акторів у ТНПУ ім. В. Гнатюка є їхнє працевлаштування. Випускники кафедри театального мистецтва сьогодні є акторами Чернівецького академічного музично-драматичного театру імені Ольги Кобилянської, Хмельницького академічного театру ім. М. Старицького, Львівського академічного обласного музично-драматичного театру ім. Юрія Дрогобича, Коломийського академічного обласного українського драматичного театру ім. І. Озаркевича, Львівського академічного театру ім. Леся Курбаса.

З розвитком українського кінематографу, популяризацією українських театрів вбачаємо великі перспективи для акторів театру і кіно. Тож на даний момент є велика потреба у висококваліфікованих фахівцях, які будуть розвивати й надалі українське кіно та театр.

Список використаної літератури

1. Лесь Курбас. Театральний лист. Молодий театр: Генеза. Завдання. Шляхи/ Упорядн. М. Г. Лабінський. К. : Мистецтво, 1991. 320 с.
2. Дзюба І. Проблеми культури в незалежній Україні. *Пам'ятки України: історія та культура*. 1997. № 2. С. 29.

3. Лесь Курбас. Березіль: Із творчої спадщини / Упоряд. і прим. М. Лабінського. К. : Дніпро, 1988. 518 с.

4. Ванюга Л. С. Регіоналізація театральної освіти на прикладі Тернопільщини. *Діяльність продюсера в культурно-мистецькому просторі XXI століття: дискурси і дискусії* : зб. наук. праць. К. : НАКККіМ, 2014. С. 91–93.

5. Хім'як В. Проблеми виховання акторів в учбових закладах не фахового спрямування. Сучасні проблеми художньої освіти в Україні. Київ: ФЕНІКС, 2007. Вип. 3. С.124–129.

Андрій Ганіч,
здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник:
Лілія Ребуха,
доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

МОТИВАЦІЯ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Мотивація має велике значення у нашому соціальному та професійному житті. Вона проявляється у сильному бажанні щось зробити. Це бажання виходить від самих працівників. Якщо мотивація працівника та засоби стимулювання праці, обрані керівником закладу освіти, співпадають, тоді діяльність підлеглих осіб стає ефективною [1, с. 151; 2, с. 231].

Високий рівень професійної мотивації педагогів може мати позитивний вплив на досягнення студентів. При цьому пошук та оцінка факторів, що впливають на мотивацію педагогів має важливе значення.

Поряд із збільшенням потреб освітнього ринку праці в компетентнісних фахівцях зростає значущість рівня підготовки майбутніх фахівців. У зв'язку з